

KONTAKTEN

ÅRGANG 74 - NR. 141 - April 2025

"og alle gode tanker de kan slet ikke dø, før endnu bedre tanker er spiret af deres frø"

INDHOLD

	Side
ELEVFORENINGENS BESTYRELSE	4
KLUMMEN	5
ARTIKLER:	
Efter skoletid - om min tid på Skoleskibet Danmark af Flemming Jørgensen	6
Åstrup Kloster og Den Kongelige Livgardes Musikkorps af Klaus Lunøe	9
Rejse til Østen af Knut Holst - Artikel fra Kontakten nr. 21, 1953	12
Koncert på Sejergaardsskolens med pianisten Ulrich Stærk af Klaus Lunøe	18
Koncert med Bellami den 31. oktober på skolen af Holger Beck	20
Omtale af generalforsamlingen 2024	22
Referat fra generalforsamlingen 2024	23
Kommende arrangementer, medlemslisten og om indkaldelsen til den kommende ordinære generalforsamling i 2025	24
Personalia	25
In Memoriam Peter Tretow-Loof R67 af Troels Hallig	26
Mindeord om Dirch Steen af Flemming Jørgensen	28
Indkaldelse og dagsorden for generalforsamlingen den 25. maj 2025	29

Elevforeningen TMR

og Sejergaardsskolens Elevforening
E-mail: info@tmr-elevforeningen.dk
www.tmr-elevforeningen.dk
CVR-nr. 35957367

Skolens hjemmeside

www.sejergaardsskolen.dk

Elevforeningens adresse

v/ formand og Elevforeningens repræsentant i skolens bestyrelse
Bendt Ole Løike, R66
Løvsangervej 44
4000 Roskilde
Telefon +45 2248 7862
E-mail: bo.loike@gmail.com

Bank

Dansk Bank, konto 3117-3196000194
Swift adresse: DABADKKK
Iban nr.: DK 2330003117000194

KONTAKTEN

Blad nr. 141, april 2025
Årgang 74
Distribueres digitalt til ca. 600 elektroniske
eksemplarer direkte til elevernes forældre
Bladet er tillige tilgængeligt for alle på
Elevforeningens hjemmeside

Redaktion og layout

Klaus Lunøe (ansv. red.)
Henrik Bjørkman (grafiker)

Forsidefoto

Åstrup Kloster

INDMELDELSE

Elevforeningen TMR og Sejergaardsskolens Elevforening blev stiftet 4. juli 1943 med det formål, at styrke og videreføre fællesskabet fra skoletiden. Elevforeningen optager gerne nye medlemmer.

Indmeldelse til Elevforeningen
via e-mail troels@hallig.dk

ELEVFORENINGENS BESTYRELSE

Formand og Elevforeningens
repræsentant i skolens bestyrelse
Bendt Ole Løike, R66
Løvsangervej 44
4000 Roskilde
Telefon +45 2248 7862
E-mail: bo.loike@gmail.com

Bestyrelsesmedlem
Finn Helmer, R67
Bakkevej 18
4350 Ugerløse
Tlf.: +45 2015 6510
E-mail: finn@helmer.com

Næstformand
Troels Hallig, R67
Ahornvej 4B
2970 Hørsholm
Telefon +45 2423 2658
E-mail: troels@hallig.dk

Sekretær
Anne Voigt, R67
Bøsseamagergade 1E
3150 Hellebæk
Telefon +45 3145 5031
E-mail: voigtanne@hotmail.com

Redaktør
Klaus Lunø, R64
Allégade 22 F
2000 Frederiksberg
Telefon +45 2444 3458
E-mail: klaus.lunoe@gmail.com

Kasserer
Trine Borre
Søvang 16
4000 Roskilde
Telf.: +45 5152 1881
E-mail: famborre@gmail.com

Revisor
Flemming Jørgensen, R66
Hørsholm Park 16, 1. tv.
2970 Hørsholm
Telefon +45 2085 4206
E-mail: flemming@aabredde.dk

Bestyrelsesmedlem
Kirsten Sørensen, R67
Kvarmløsevej 61
4340 Tølløse
Tlf.: +45 2278 6216
skovlyvej11@icloud.com

KLUMMEN

Af formand Bendt Ole Løike

Kære alle læsere

Kontakten er foreningens digitale kontakt til medlemmerne. Håber alle stadig finder bladet interessant. Vores redaktør Klaus og næstformand Troels gør i hvert fald deres bedste. Flere indlæg fra medlemmerne vil dog altid være velkommen.

Vores medlemstal er som forventet svagt faldende. Vi er på nuværende tidspunkt 82 betalende medlemmer.

Et medlem vi især vil savne, er Peter Tretow-Loof (R67), der døde i år. Peter var indbegrebet af elevforeningen. Uden ham ville vi næppe have overlevet så længe. Tak Peter.

Generalforsamlingen afholdes i år igen på Svogerslev Kro, og det bliver søndag den 25. maj. Håber vi igen i år bliver godt repræsenteret. I 2024 mødte 31 deltagere op.

Vi havde oprindeligt bestilt lokaler og frokost på Elmely Kro, men de opsagde i sidste øjeblik vores aftale med dem.

Indkaldelse og dagsorden til generalforsamlingen findes længere fremme i bladet. På generalforsamlingen er flere medlemmer på valg, og alle har indvilget i genvalg. Håber igen I støtter os. Er andre interesseret i bestyrelsesarbejdet, så er man meget velkommen til at stille op på generalforsamlingen.

Den kommende kransenedlæggelse vil finde sted torsdag den 30. oktober på skolen kl. 17.45. Der vil efterfølgende være koncert med Jørgen Olsen (Smuk som et Stjernes kud). Vi føler en glæde ved at være på skolen under syng dansk aftener. Bestyrelsen har købt 20 billetter til arrangementet. Først til Mølle, som man siger.

En fortsat god sommer til alle

De bedste hilsner
Bendt Ole Løike
Formand

Efter skoletid

- om min tid på skoleskibet Danmark

Artikel af Flemming Jørgensen

Radioprogrammet "Efter skoletid"

Efter skoletid var et radioprogram, som vi lyttede meget til i vores ungdom på skolen. Værten var Jørgen de Mylius, og programmet bestod af afspilning af nye danske og udenlandske sange, mest på engelsk, specielt henvendt til børn og unge. Skolens ledelse og de fleste lærere så dengang ned på fænomenet, men vi elskede det, og det har holdt ved lige siden.

Min tid på skoleskibet Danmark

I denne artikel vil jeg fortælle om min tid efter skoletiden, hvor jeg kom ud at sejle på skoleskibet Danmark. Jeg var en af de yngste elever om bord (15 år), og da de fleste andre elever var ældre, var jeg modtagelig for mobberi, men det var jeg vant til fra TMR.

Optagelse på skoleskibet

Det var svært at blive optaget på skoleskibet, men takket være en skolekammerats far, der arbejdede inden for søfarten i København, lykkedes det mig at komme med på det første togt, lige efter jeg stoppede på TMR. Vi (80 elever og 19 besætningsmedlemmer) påmønstrede skoleskibet fra Holmen en sommerdag i 1965, hvor vi fik udleveret tøj, toiletartikler og andet grej. Hver elev blev identificeret med et nummer – jeg havde nr. 20. Togtet skulle først gå rundt til danske havne og derefter via England til Middelhavet med ophold på Rhodos, Istanbul, Palermo og Malaga.

Mig i uniform på afrejsedagen i 1965

Livet om bord

Skibets nye kaptajn hed Wilhelm Hansen, og vores 2. styrmand var den senere kendte Mogens Frohn Nielsen (Fulton-projektet). Efter nogle dages ophold i København lærte vi at begå os på skibet. Vi var opdelt i to banjer med hver fire bakker, hver bestående af ti elever. Her under dæk spiste og sov vi også i hængekøjer. Til at styre så mange unge var der, foruden kaptajnen, otte kvartermestre, tre styrmænd, to maskinfolk, telegrafist, læge, hovmester, kok, bager og sejlager.

Daglige opgaver og læring

Vi lærte om sejlføring og arbejdet om bord med tøjvask, rengøring og vedligeholdelse af skibet, såsom smøring, rustbankning, maling og lakering af træværket. Hos sejlageren lærte vi syning og reparation af sejl. Hos kokken og bageren lærte vi madlavningens kunst i kabyssen, og vi blev sendt ned i maskinrummet for at se, hvordan det fungerede. Desuden lærte vi om godt sømandskab, søvejsreglerne og morsealfabetet. Der var også mange tovender, der skulle læres udenad og hvor de skulle bruges. Vi blev opfordret til at føre dagbog, hvilket danner grundlaget for denne artikel.

Første sejlur

Vores første sejlur gik til Vedbæk, hvor vi lagde til anker ud for havnen. Her fik vi Hans Kongelige Højhed Arveprins Knud med om bord, hvilket var en stor oplevelse. Vi afsejlede efter et par dage med kurs mod Ålborg og sejlede for første gang alene for sejl. Da vi passerede Kronborg, blev der saluteret med kanoner til skibets ære.

Opgaver og oplevelser

Som elever var vi fuldt optaget af de nye gøremål under tilsyn af kvartermestrene, herunder at holde vagt, være på udkig og lære en rorgængers opgaver. Vi prøvede at gå op i fuldriggerens tre master via vanterne for at sætte og rebe sejl. En bedrift, vi alle skulle prøve, var at kysse flagknuppen øverst (43 m oppe). Jeg havde pladsen på store bramsejl – næstøverste sejl på stormasten.

Mødet med Arveprins Knud

Arveprins Knud var om bord og ville fotografere oplevelsen. Jeg fik senere at vide, at kronprinsen havde ligget fladt ned på maven og fotograferet mig omvendt, idet jeg stod vagt under dækket. Jeg har siden scoret mange øl ved at fortælle historien om, at en kongelig person har ligget på maven, alene for min skyld.

Besøg i danske havne

I Ålborg lærte vi at ro med skibets redningsbåde. Vi lå ved siden af skoleskibet Georg Stage, som vi var om bord på og så. I de havne, hvor vi lagde til kaj, var kajen fyldt med mennesker, der ville se skibet. Byernes modtagelse var festlig med pigegarde, orkestre og taler af borgmestre m.fl. Vi fortsatte til Vejle og Åbenrå, hvor jeg fik besøg af familie fra Jylland, der kom om bord og så skibet. Derefter gik det tilbage til Holmen i København for senere udskibning mod fremmede himmelstrøg.

Rejsen til Middelhavet

Første udenlandske havn var Falmouth i England, hvor vi havde rundtur i området og festivitas på byens rådhus. Derefter gik turen til Middelhavet med Rhodos som første destination, hvilket tog 34 dage. Undervejs kom vi igennem et stormvejr i den engelske kanal, hvor næsten alle elever fik overstået søsygen ved at stå skulder ved skulder ved rælingen og "ofre til Ulrik". Vel ude i bedre vejr fortsatte vi mod Middelhavet og strøg gennem Gibraltarstræde mod næste havn.

Oplevelser på Rhodos

På Rhodos havde vi nogle dages fri, som vi nød i den dejlige varme med landgang til flere oplevelser. Jeg lejede en scooter og drøned ud af landevejen med høj fart. Vi besøgte byen Lindos, hvor vi red på æsler. Et uheld ramte skibet ved udsejlingen fra Rhodos havn, da en stor bloktalje fra en af masterne ramlede ned på dækket og ramte en elev, der fik en hjernerystelse og måtte tilbringe noget tid på skibets hospital.

Besøg i Istanbul

Næste destination var Istanbul, hvor vi besøgte bazaren, den blå moske og et kæmpe slot, hvor næsten alt var guldbelagt. Dengang var der ikke bygget den store bro over Bosperus, så vi sejlede med mindre både over strædet for at se de forskellige bydele.

Besøg i Palermo og Malaga

Efter Istanbul gik turen til Palermo og derefter til Malaga, hvor vi var til stor fest på rådhuset. Mættet af oplevelserne i syd gik kursen mod hjemlige himmelstrøg, men undervejs løb vi igen ind i et stormvejr i Biscayabugten, hvor der blev målt vindstyrke på 12-14. Bølgerne skuldede ind over rælingen, og man måtte holde godt fast i tovværket for ikke at blive skyllet med rundt eller over bord. Den eneste, der viste tegn på søsyge, var 3. styrmand, der måtte ofre sig ud over rælingen. Alle sejl var rebet, men vi strøg alligevel frem for fuld fart i vinden. Det var slemt, men vi kom igennem det og var tilbage i København i god tid til at fejre jul med familien, mange oplevelser rigere. Kronborg salutede igen, da vi passerede Helsingør.

Tilbage i København

I København lagde vi til ved Langelinie, og gensynsglæden med familie var naturligvis stor efter et halvt års fravær. Skibet fortsatte til Holmen, hvor det blev rigget af. I afskeds-gave fik jeg af 2. styrmand Mogens Frohn Nielsen en barbermaskine, fordi han syntes, at jeg fra at være dreng nu var blevet en mand, der fik skæg.

Refleksioner over livet

For at runde af, vil jeg vende tilbage til udgangspunktet i artiklen. Opholdet på skoleskibet mindede os om, at hele livet består af en lang skoletid og læringsproces, som man aldrig når helt til bunds i – heldigvis. Jeg fortsatte selv karrieren som styrmandsaspirant hos rederiet A.P. Møller, men måtte desværre opgive efter nogle år af helbredsmæssige årsager.

Mig på æselryg ved Lindos på Rhodos

Aastrup Kloster og Den Kongelige Livgardes Musikkorps

Af Klaus Lunøe R64

Minder fra Kostskolen

Dengang jeg gik på kostskolen i 1950'erne og ind i 1960'erne, var det ganske yndet som kostelev at gå eller cykle en tur ud til Aastrup Kloster. Man skulle blot efter skoletid give besked til frk. Krarup, at man gik eller cyklede en tur ud til klosteret. Heldigvis var der ikke mere kontrol dengang end blot at give en besked om, hvor man gik hen, når man forlod skolen. Det var baseret på tillid, at man overholdt aftalen om, hvor man gik hen.

Ruten til Aastrup Kloster

Gik man turen, var det forbi købmandsgården på Tølløsevej 2, hen over jernbanesporet med tog fra Kalundborg og København og ud ad Kvarmløsevej mod Kvarmløse. Forbi frisørforretningen, forbi stikvejen til der, hvor dr. Poulsen boede, forbi baptisternes højskole, og snart var man fremme ved Gedestien i Kvarmløse, som førte udover markerne til Aastrup Kloster.

Klosterets Have og Park

Ved enden af Gedestien kom man ud på en lille asfalteret vej. Til venstre på asfaltvejen lå der et par huse. Lidt længere nede af vejen begyndte et stendige, og bag stendiget lå begyndelsen af klosterets parkanlæg.

Gik man små hundrede meter langs stendiget, stødte man på en sort smedejernslåge, som førte ind i haven. I haven var der smukke blomsteranlæg, og dengang lå der også et lille bassin med støbte kanter og med et udløb.

Haletudser i havens dam

Det, der om foråret var spændende ved bassinet når frøernes plamager af frøæg i bassinet begyndte at klække. Ja, man kunne simpelthen følge frøeggenes udvikling i den periode på små 14 dage, hvor frøeggene blev klækket. Først lille bitte sorte prik i frøægget, hurtigt blev større og større, indtil den lille sorte prik var blevet til en haletudse. Sjovt var det at se mange hundrede haletudserne svømme rundt i vandet og sjovt var det at fange nogle af haletudserne op i et tomt marmeladeglas med vand, som en slags akvarium. Haletudserne blev altid hældt ud i dammen igen, når vi gik hjem.

Skov anlægget og Teglværket

Bag parkanlægget kunne man komme ind i et Åstrup Klosters skov anlæg. Det var der, at de store flotte skoledrenge, som Christian Marner og Ivar Castenskiold inviterede de store flotte piger ud til at mødes tête-à-tête. Sjovt var det for os purke på 10-12 år at "udspionere" dem. Blev vi opdaget, var der trusler i luften, men ikke meget mere end det. Gik man langt ud langs skovkanten, lå der et gammelt teglværk, som prustende og stønnede, pustede store skyer af cementhvidt støv op i luften.

Cykelturen til Aastrup Kloster

Cyklede man ud til Aastrup Kloster, gik turen som regel ud forbi Tølløse Station ud til Soderup, hvor landskabet åbnede sig flot op med udsigt over Elverdamsåen, som lå i bunden af det bakkede landskab.

I susende fart gik det ned ad bakkerne forbi Tadre Mølle og videre ud til Aastrup Slot. Tadre Mølle var værd at standse op ved for lige at se på det gamle møllehjul og se, hvordan det i gamle dage var muligt at konstruere et dæmningsværk for at få vand til at løbe hen til møllehjulet, så møllehjulet drejede rundt for at male mel.

Det var og er faktisk en utrolig flot natur, der omgiver Aastrup Kloster, hvad vi dengang ikke tænkte på, men rent faktisk brugte vi kostelever naturen flittigt.

Aastrup Kloster

Vi vidste dengang ikke meget om Aastrup Kloster. Ikke meget andet end, at der boede nogle gamle damer. Forpagteren af markerne og avlsbygninger, som tilhørte Aastrup Slot, boede i forpagterboligen lige overfor klosteret. Han havde en datter, som hed Kirsten Gregers Pedersen. Hun gik i min klasse. Hun var sød og gæstfri og inviterede engang mig og en god klassekammerat hjem for at spise kage og drikke te. Det var en stor oplevelse for en kostskoledreng, hvis forældre nærmest boede i den anden ende af verden.

Aastrup Kloster ligner sig selv og ligger stadig, fuldstændigt, som det lå dengang i 1950'erne. I mange år var klosteret et jomfrukloster, altså et frøkenkloster med boliger til ugifte døtre af en vis adelsklasse eller rangklasse, som ikke kunne gifte sig fordi de ikke kunne finde mand i deres klasse og ikke måtte gifte sig under deres klassestand.

Aastrup Kloster og den Kongelige Livgardes Musikkorps.

I mange år har Den Kongelige Livgardes Musikkorps afholdt et gratis et arrangement på Aastrup klosteret.

Troels Hallig og jeg deltog i arrangementet sidste år i 2024. Det blev til en rigtig god oplevelse, som man kan se af de fotos, der følger med denne artikel.

Det var skønt at besøge det gamle kloster. Vi var heldige med vejret. Der kom mange mennesker, og stemningen var rigtig god, og Livgardens Musikkorps var en oplevelse at lytte til. Repertoiret er ikke bare marchmusik, men består også af klassisk og rytmisk musik.

Invitation til næste koncert med den Kongelige Livgardes Musikkorps på Aastrup Kloster

Vi synes, det kunne være en god idé, at så mange af vores lille forening medlemmer og venner deltager i Livgardens Musikkorps til den næste årlige koncert, som finder sted på:

Aastrup Kloster med Den Kongelige Livgardens Musikkorps torsdag den 19. juni 2025 kl. 19:00 - Aastrupvej 63, 4340 Tølløse

Der er som gratis adgang, og man kan møde op i løbet af eftermiddagen, hvor have og parkanlægget er åbent. Til en picnic med egen madkurv og drikke. Medbring selv stole og borde. Bliver det regnvej, bliver koncerten aflyst, så følg med i vejrudsigten på dagen. Troels og jeg kommer, og vi håber, at mange af foreningens medlemmer og venner har lyst til at deltage.

Mødet med Østen

Artikel af Knut Holst i Kontakten nr. 21 fra 1953.
Bragt med tilladelse fra Knut Holst.

Forberedelse og afgang

Det blev en spændende dag i 1952, da jeg besøgte ØK's kontor angående hyre. 3 uger efter fik jeg besked, om at møde om bord på M/S »Annam«, og jeg var ikke sen til at finde avisen frem og studere skibsruterne. Der var virkelig faldet en appelsin i min turban den dag. Ruten til Østen var angivet og lød på Malakka-Kina-Philippinerne og Japan.

Rejsen begynder

Endelig oprandt dagen, da vi sejlede ud af Frihavnen for at begive os til Gøteborg-Hamburg-Antwerpen, og hurtigt var vi væk fra al kulde og sne. Allerede ud for Portugals kyst skinnede solen os i møde og fulgte os som en skygge helt ud til Japan og tilbage igen. Snart passerede vi den engelske fæstning Gibraltar for at fortsætte til Marseilles og Genova for at hente det sidste af lasten fra Europa.

Port Said og Suezkanalen

Efter at have passeret øen Stromboli, som udsendte hvide røgskyer og ild oppe fra bjergkrateret, fortsatte vi mod Port Said. Vi nåede Port Said den 21. marts 1952, indsejlingen til Østen, hvor statuen af Ferdinand de Lesseps, som byggede Suezkanalen, står og modtager hvert skib med sin opstrakte hånd. Efter at have fået lods sejlede vi langsomt ind for at kaste anker og modtog endnu mere last til Østen.

Gennem Suezkanalen

Men knapt var ankeret kastet, før hele skibet var omringet af arabere, der var parate til at bluffe de nye passagerer og søfolk, og snart var hele dækket en udstilling af skindpuder, tæpper, kufferter, tropetøj, sko etc., men blot ved at være uinteresseret, lykkedes det at få varen til den halve pris.

Efterhånden blev en hel konvoj på i alt 14 skibe samlet i Port Said, og så snart dagen gryede, sejlede vi langsomt ind i Suezkanalen med en ny lods og bådsmænd ombord, som kender kanalen, som deres egen bukselomme. Suezkanalen er 100 m bred, 15 m dyb og 168 km lang, et imponerende bygningsværk at se.

Strækningen langs kanalen er øde, dog ligger der 3-4 militærlejre langs kanalen og nu og da, er der en oase at se på, omgivet af daddelpalmer, hvorunder araberne dyrker deres

grøntsager, og med vores kikkert kunne vi se kvinderne arbejde med en træplov trukket af okser. Mændene kunne vi iagttage ridende på kameler.

Ligeså var der en hel del af kanalkompagniets bungalower på strækningen, som var omgivet af mindre huse med kunstige haver. Ved hver station er der en anløbsbro med signalmast samt et ur, der angiver tiderne for den modgående konvoj. Midtvejs i sandørkenen mellem Port Said og Suez er rejst en obelisk til minde om de faldne under 1. verdenskrig fra 1914-18.

Det Røde Hav og Indiske Ocean

Varmen fulgte os stadig ind i det røde hav. Termometeret viste allerede sine 40 grader i skyggen, og ikke en vind rørte sig før vi var ude af det røde hav, men efter at have passeret de 12 små bjerg øer, som kaldes de 12 apostle, sejlede vi ud ad helvedes port, Bab el Mandeb.

Straks slog en frisk brise os i møde fra det indiske ocean, og vi fortsatte østpå til Aden, der ligeledes er en engelsk fæstning, hvor alverdens skibe mødes for at pumpe olie på tankene, inden de fortsætter til Europa eller Østen.

Selve Aden ligger på en bjergskråning, man kunne se de faldefærdige hytter ligge på skråningen ned mod havnen, hvor der bl.a. var en ø med små hytter, kun beregnet til spedalske arabere, som er uhelbredelige for deres sygdom.

Efter at have set sand og bjerge, så længes man endnu mere efter Østens natur og smukke farver, men forinden havde vi 14 dage i søen over det Indiske Ocean, hvor vi fik rig lejlighed til at stå og se udover havet, hvor nu og da små grupper af delfiner sprang op over havets overflade. Hjerne fulgte i skibets kølvand, og morsomt var det at se flyvefiskene, som svømmede op til havets overflade for så at lette på deres vinger og flyve et stykke, for senere at dykke ned i havet igen. Når mørket faldt på, tændte morilden sin illumination i havet langs skibssiden.

Ankomst til Penang

Langt om længe passerede vi Sumatras nordlige spids for at fortsætte til Penang, hvor vi ankom den 10. april 1952. Straks da byen viste sig, lagde man mærke til Østens pragtfulde hvide bygninger og havnen med dens rummelige pakhuse, beregnet på at modtage de fremmede skibes last.

Oplevelser i Penang

Hen på aftenen kom oplevelserne. Hele besætningen blev hentet af ØK's hvide motorbåd, ført af 3 malajere, klædt i hvidt tropetøj og rød fez, for at sejle os ind til land. Ved toldvagten, stod en kraftig inder med rød turban og et mægtigt skæg, rullende med øjnene, som skiftevis så på én og i éns pas. Knapt var vi ude af toldvagten før ca. 20 malajere var over os for at tilbyde at køre os rundt i byen i deres rickshaw-cykler. Snart sad vi i de "3 hjulede", hurtigt gik det gennem de små, smalle gader, hvor høns, gæs, katte og hunde hurtigt veg til side og snart nåede vi forretningskvarteret.

Byliv og markeder

Der var endnu åbent i forretningerne, nogle handlede udelukkende med manufakturvarer og andre med læder- og stålvarer og for ikke at tale om souvenir-forretningerne, som trak de fleste søfolk til sig, ligesom også forretningerne med gramfonplader, hvor alle de bedste malajiske musikplader var at høre igennem en højttaler. Lidt efter lukkedes forretningerne, og atter satte vi os til rette i rickshawen for at fortsætte ind gennem byen. Der var hele tiden noget at se, lige fra de store hvide bygninger, som vi nu var kommet på nær hold af, nogle taget i brug som varehuse og andre til forsikringskontorer, banker og en hel del var boliger for europæerne. Der var kinesernes små forretninger, hvor facaden var overmalet med kinesiske skrifttegn.

Gadehandlere og natteliv

Nu da forretningerne lukkede, dukkede de små gadehandlere op med deres små ildsteder, hvorfra trækullene gav gnister, og hvor der enten blev varmet makaroni eller ris, tilberedt med deres stærke krydderier, og nu gav kokken sig til at råbe med hæsteme eller ringe med en klokke til tegn for dem, der lå og sov langs husmuren med deres osende røgpinde, at nu var natmaden tilberedt. Vi fortsatte gennem gaderne, som duftede af krydderierne fra gadesælgerens ildsteder. Omsider nåede vi ud til det stille villakvarter med haver og palmer og fortsatte ud til Piccadilly og Citylaid, de to største klubber og danserestauranter i Penang, hvor masser af skinnende biler af alle mærker holdt udenfor i rækker og i nærheden søfolkenes rickshaw-cykler.

Danserestauranter i Penang

Når man trådte ind i disse imponerende danserestauranter med frisk og kølig luft fra aircondition, følte man sig straks i stemning ved den herlige malajiske musik, og samtidig kunne man betragte de smukke malajpigers dans dertil med deres elegante skikkelser og klædt i smukke, stærkt farvede klæder, og hele tiden kunne man se dem med deres store og charmerende smil.

I den store farvestrålende hal lyste reklamerne op for de forskellige ølmærker, lige fra deres Tigerbeer, til den tyske Klosterbeer og danske Carlsberg beer, som var stærkt repræsenteret ved hvert bord.

En uforglemmelig aften

Efter at have haft en fornøjelig aften med malajerne, som jeg personligt aldrig vil glemme, lød „God save the Queen,” som blev sunget og nynnet af mennesker fra alverdens lande, og snart spredtes alle i deres vogne, vi med vores ventende rickshaw-cykler. Vi nød udsigten under den lange tur til havnen i fuldmånens skær. Vi nåede endelig havnen, men motorbåden var sejlet for sidste gang.

Omsider fandt vi en sovende kuli i sin sampan nær bådebroen, som var villig til at sejle os ud til skibet mod en god betaling. Medens kulien stod roende med sine to årer bag i sampanen, klædt i sin sarong, sad vi og iagttog hans fantastiske bevægelser for at få båden roet. Selve båden var ca. 4 m lang og kun ca. 70 cm bred, men vi nåede helskindet hjem alle 6 mand efter en uforglemmelig aften.

Næste dag i Penang

Næste dag kom jeg atter i land ved dagslys. Jeg tog nu hovedvejen ud af byen, som masser af de små gyder støder op til. Der var stadig nye ting at se. Vasketøj, der hang til tørre over gaden på bambusstænger og lignende, flag i alle mulige farver og de små unger, som legede helt nøgne med husets forskellige dyr under den varmende sol.

Tilbage til havnen

Videre gik turen. Men vi blev hele tiden råbt an af cykelrickshawerne. Omsider satte vi os i en af dem for atter at komme ned til havnen, hvor vi passerede mange af de små bådebyggerier, hvor der byggedes sampaner. Værkstedet var udendørs, og grunden var indhegnet med palmer, hvor hele den børnerige familie færdes frit, men omsider nåede vi boulevarden, hvorfra havnen var at øjne, med kuliernes mange hytter bygget på fire pæle ud i vandet og med deres små sampaner, fortøjet ved hytterne, og på den anden side, de omtalte skibs- og handelsbygninger med udsigt ud over den livlige havn.

Port Swettenham og Kuala Lumpur

Omsider lettede vi anker for at fortsætte til Port Swettenham, som er Kuala Lumpurs havneby, hvor vi kastede anker oppe ad floden med urskoven på begge sider. Snart viste kuliernes sig, som skulle arbejde med lasten, men i stedet for at arbejde satte de sig over alt på de mest behagelige steder, da deres arbejde gik på skift, så de kunne tage sig en lur ind imellem. Det var morsomt at se dem ligge godt mætte med deres små toppede maver fyldt med ris, og ikke skænke dagen i morgen en tanke. At iagttage kuliernes måltider var morsomt. Hver mand fik udleveret sin skål med ris og desuden en skål med krydderier og fisk, som fire mand satte sig på hug omkring med deres risskål i den ene hånd og et sæt spisepinde i den anden, som de skiftevis tog ris og krydderier med.

Videre til Singapore

Efter en halv dags tid forlod vi atter Port Swettenham, fulgt af de små sampaner som har delt lasten for at viderebefordre den til byerne oppe ad floden. Snart var vi ude af floden for at begive os til Østens perle: Singapore. Første nat måtte vi ligge over på reden. Der var skibe fra alverdens lande at se, alle som én var de oplyst med deres lanterner og dæksbelysning, som gjorde at hele bugten blev oplyst, og hist og her sejlede de små motorbåde for at bringe de mange udenlandske passagerer og søfolk i land, så de kunne nyde Singapores aften liv.

Ankomst til Singapore

Hen på aftenen blev vi også hentet af Ø.K.s motorbåd, som bragte os ind til Fort Pierre, en imponerende stor ankomsthavn, hvor alverdens folk modtages. Der går europæere i deres lette dress, og indere med deres store kraftige skikkelser, snoede turban og vilde skæg.

De indiske og malajiske kvinder var klædt i deres orientalske dragter med alle farver i silke – et betagende syn af skønheder.

Singapores gader og markeder

Efter at have passeret tolden, viste byen sig i al sin glans, og straks blev vi modtaget af reklamer for "Tiger Balsam", en salve alle indfødte bruger mod kæresterorg, hovedpine, tandpine, brækkede ben m.m., ja, bogstavelig talt mod alt. Vi var straks i Singapores små gader, der støder op til havnen. Sælgerne råbte om

kap med hinanden, og lyden fra gongonger og klokker svirrer i luften sammen med den evige krydderilugt fra deres ris. Der var en herlig atmosfære over det, og også her lå de indfødte langs husmurene, som er omridset med røde og sorte kinesiske skrifttegn.

Befolkning og handel

Selve befolkningen er en blanding af kinesere og malajere. Kineserne var altid at se, hvor der var business, lige fra den lille gadesælger, som mere eller mindre stræber og arbejder sig lige op til at blive ejer af sin egen lille butik. I det hele taget var kineserne altid rare at handle med, deres venlighed og service havde ingen grænser. Grundet byens frihandel var der alt at købe. Alle de forskellige orientalske herligheder var samlet i denne store frihavn, som modtager ca. 100.000 fragt- og passagerskibe om året.

New World forlystelsessted

Omsider nåede vi ud til Singapores forlystelsessted, "New World," som modtog os i en feststemning med lys og reklame i alle farver. Man blev helt revet med i hele atmosfæren. Der var utallige boder med alle mulige ting. Vi slog os ned i danserestaurant, hvor vi kunne betragte malajpigernes dans og deres smukke klæder, nogle klædt i deres gamle dragter svøbt om deres små elegante skikkelser, se de sorte øjne og charmerende smil og nyde den herlige musik, som de indfødte elsker og lever for.

Singapore i dagslys

Næste dag havde jeg atter lejlighed til at komme ind til byen for at se nærmere på den i dagslys. Vi startede i en rickshaw for at komme helt ind i centrum, bl.a. var der en flod, og her kunne vi betragte den store færdsel af alle mulige sampaner og djunker, og forenden af floden kunne vi se hundreder af både sammenpakket, små lappede husbåde, som kineserne bor i med hele familien. Børnene er forøjet med reb til båden, og selvom pladsen er trang, finder de alligevel plads til deres husdyr og store blomsterkasser, og langs kajen er der masser af små snavsede shops, som kineserne handler i.

Royal Air Force og kommunisterne

Vi fortsatte vores tur, og snart passerede vi Singapores lufthavn, hvor Royal Air Force fly-

vemaskiner ustandselig landede efter at have været ude på deres daglige patruljeringer over junglen samt bombe kommunisternes tilholdssteder. Englænderne vogter denne store skønne handelsby på alle sider, værst er det lige bag byen, hvor kommunisterne ødelægger, brænder og myrder for at skade englænderne og malajernes rige og dyre produkter som tin, gummi og palmeolie, men englænderne har stationeret tusinder af soldater, kampklare til at møde de røde.

Templer og museer

For at slappe lidt af tog vi en rickshawcykel og kørte ud til et af byens mange templer. Vi ankom til et stort hvidt tempel, hvor masser af hoveder og figurer af guder var skåret ud i templets murer og tagryg. Efter at have stillet vores sko, viste malajen os indenfor i templet, og straks slog en kvalm røg os i møde fra røgelseskarrerne. Over alt på gulvet var der strøet blomster som tak til guderne, og rundt i salen var udskåret forskellige dyrehoveder på søjlerne og midt i salen var rejst en stor forgyldt buddha, hvor om de indfødte samlede for at bede til deres "tuan allah". Vi blev vist rundt i templets baggård, som ligeledes havde udskårne hoveder på tagryggen, og her så vi to mænd blande deres mærkelige røgelses sammen.

Tiger Balsam Museet

Efter at have set alt i templet, måtte vi atter ud til skoene og rickshawcyklerne, og hurtigt gik det nu ud af byen igennem de små gader og ud til et museum, skænket af direktøren for "Tiger Balsam" som nævnt, et lægemiddel, de indfødte bruger mod alt.

Vi nåede omsider porten, hvor to oprejste, brølende tigre, udhugget i sten, modtog os. De var malet i deres naturlige farver. Indenfor porten var der en stor græsplæne, hvor mange af Østens dyr var at se, bl.a. et rådyr med kid, den langbenede ibis, næsehorns-fuglen med sit store næb, krokodiller og en mængde aber af forskellige arter, alle disse dyr ligeledes udhugget i sten og malet i deres naturlige farver. Bag villaen var en stor stengrotte, hvor alle mulige former for koraller og fisk var udhugget og malet i farver.

Museets samling

I selve villaen var et museum, hvor gammelt porcelæn var samlet, desuden to store elfenbenstænder og mange figurer udført i elfenben samt en mængde malerier udført på lærred. Efter at have givet en Singapore-dollar til en malaj, som spillede foran to dansende brilleslanger, måtte vi afsted med fornemmelsen af at have været gæst i en rajahs palads.

Afsked med Singapore

Senere på eftermiddagen samledes en del af besætningen i "Southern Cabaret" for at fejre vores afsked med Singapore, og snart hørtes den kærende musik i den store hal, hvor taxidanserinderne indrammer dansegulvet. Ved køb af små jetons ved kassen kunne man leje en af taxidanserinderne (en jeton pr. dans). Kursen er tre jetoner for 2,25 kr. og ved lukketid kan de små malaj- og kineserpiger få 75 procent af jetonernes værdi udbetalt.

Afgang fra Singapore

Hen på aftenen nåede vi skibet. Nu var al last til Singapore losset, og næste morgen sejlede vi ud af Singapore, som jeg med rette vil kalde "Østens perle".

Koncert på Sejergaardsskolens med koncertpianisten Ulrich Stærk

Af Klaus Lunøe

Torsdag d. 6. marts 2025 havde Sejergaardsskolen besøg af den kendte koncertpianist Ulrich Stærk. Det blev en overraskende og dejlig koncertoplevelse.

Koncerten var opdelt i to afdelinger af 45 minutter. Første afdeling var med fremførelse af værker valgt af Ulrich Stærk. Anden afdeling var sammensat af værker, som koncertdeltagerne ønskede, at Ulrich Stærk skulle spille.

Lidt om Ulrich Stærk

For dem, som ikke kender Ulrich Stærk, er det værd at vide, at han siden sin opsigtsvækkende debut i København i 1989 har været en af Danmarks mest efterspurgte koncertpianister. Han har desuden haft en omfattende karriere i Europa med koncerter i bl.a. Paris, Wien og London. Ulrich Stærk er født i 1962 i Genova, Italien. Han blev uddannet i bl.a. Genova, Flensburg og Esbjerg, med afsluttende studier ved Det Kongelige Danske Musikkonservatorium i København i professor José Riberas solistklasse.

Mødet med Ulrich Stærk var godt. Ikke blot spillede han fremragende på det Steinway-flygel, som blev doneret af Høyer/Hesseldahl-fonden til Sejergaardsskolens musikafdeling ved en stor indsats fra Elevforeningens side, særligt ved en meget energisk og vedvarende indsats af den daværende formand for Elevforeningen, Peter Tretow-Loof. Men Ulrich Stærk var også en særdeles god og morsom impresario, som tryllebandt os publikum i oplægget/præsentationen af hvert enkelt af de værker, han spillede.

Første afdeling af koncerten

Ulrich Stærk lagde smukt ud med Chopins Nocturne i Es-dur. Derefter spillede han Brahms' Intermezzi, Mozarts Mazurka i A-dur og Griegs klaverværk Bryllupsdag på Troidhaugen. Smukt og sikkert blev værkerne fremført på Steinway-flygelet, og publikum nød de mange gode øjeblikke med klassiske kvalitetsværker.

Anden afdeling af koncerten

Efter afslutningen på første afdeling blev vi som publikum bedt om på en seddel at skrive, hvilke værker vi kunne tænke os at høre.

Jeg skrev på sedlen, at jeg kunne tænke mig at høre Sjostakovitj's 2. klaverkoncerts 2. sats, og min ledsager skrev på sedlen Beethovens Måneskinssonate. Mange andre skrev deres ønsker på sedler, som blev samlet sammen i en bowl.

Derefter var der en pause, hvor vi kunne traktere os med velsmagende tapas, lækkert serveret på mange små fade. Ulrich Stærk havde inden pausen underholdt os med, hvad ordet tapas egentlig betyder. Der var mange gæt, men ingen ramte fuldstændigt plet. Det spanske ord tapas er i familie med det engelske ord "tape", altså noget, der klæber sig til en anden genstand. Det var sådan, fortalte Ulrich Stærk, at man i gamle dage i Spanien, hvor man havde mange fluer og støv, lagde en skive pølse eller en skive skinke hen over et glas vin eller en åben vinflaske for netop at undgå, at der kom fluer og støv ned i vinen. Pølse- eller skinkeskiven var god til at klæbe sig over vinglasset og vinflaske som et låg og må man forstå, skiverne blev spist hen ad vejen.

Spisepausen blev også brugt til, at Ulrich Stærk kunne nå at læse de mange sedler igennem for at finde værker, der passede ind i hans aktuelle repertoire, som han forklarede, da pausen var slut. Det var selvfølgelig spændende at høre, hvilke ønskeværker, der blev udvalgt af Ulrich Stærk, som han gerne ville spille.

Til min glædelige overraskelse havde Ulrich Stærk udvalgt blandt andet 2. satsen fra Sjostakovitj's 2. klaverkoncert. Inden værket blev afspillet, fortalte han levende om Sjostakovitj's liv som komponist i Sovjetunionen og hans frygt for at komponere noget, som i Stalintiden kunne opfattes som en protest mod Stalins regime. Derefter spillede han 2. satsen på smukkeste vis. For dem, som ikke kender 2. satsen i Sjostakovitj's 2. klaverkoncert, kan det anbefales at høre Leonard Bernsteins indspilning af værket, som nemt kan findes på YouTube eller Spotify.

Af andre ønsker spillede Ulrich Stærk blandt andet Beethovens "Für Elise", Puccinis "Piccolo Valse" og "Mød mig på Cassiopeia" af Kai Normann Andersen. Derudover en sats fra Chopins Sonate nr. 2.

Afrunding

Det var et særdeles tilfreds publikum, der forlod koncerten, og imponerende er det, at Sejergaardsskolens musikafdeling er i stand til at få en så dygtig koncertpianist til at spille på Sejergaardsskolen. Det gælder også koncertpianisten Katrine Gislinge, som, Sejergaardsskolens musikafdeling sidste år gennemførte en klaverkoncert med på skolen.

1400 koncertgæster på Sejergaardsskolen

Af Holger Beck - Musikskoleleder, Sejergaardsskolen

I anledning af den landsdækkende Spil Dansk Uge inviterede Sejergaardsskolen i Tølløse for 10. gang til koncert i Holbæk kommunes største koncertsal.

Denne gang var det lykkedes at booke ingen ringere end Kim Larsens gamle backingband, Bellami, der netop er blevet gendannet – nu med "Lune Carlsen" som forsanger. Den første koncert blev lynhurtigt udsolgt, så det var også i år nødvendigt med en ekstrakonzert, der også blev udsolgt.

De mange forventningsfulde koncertgæster kunne inden koncerten hygge sig med sandwich og drikkevarer fra Støtteforeningens café.

Derefter gik det lokale Tølløse-band "The Formænd" i gang med at varme

publikum op med danske 80'er-fællessange som "Alt hvad hun ville var at danse", "Mandagsstævnemøde" og ikke mindst fællesdansen "Regndans", hvor bandets sangerinde, skoleleder Eva Hede, fik hele salen til at danse salsa. Et fantastisk syn.

Så var det endelig blevet tid til "Bellami & Lune Carlsen". Gennem halvdelen af tiden førte bandet koncertgængerne gennem mange af de allerstørste Kim Larsen-klassikere. Indledningsnummeret "Vi er Dem" blev starten på en perlerække af de allerstørste hits.

Der kunne fx skræles med på "Køb bananer", "Jutlandia", "Kvinde min" og "De smukke unge mennesker". Numrene blev præsenteret med hyggelige, små anekdoter om Bellamis tid med Kim Larsen, en tid som medlemmerne omtalte som "magisk" og roste Kim Larsen for hans særlige blik for "holdånd".

Det utroligt veloplagte band sluttede koncerten af med "Rabalderstræde", "Mama Mia" og "Strengeligen". Numre, der fik hele salen til at skræle med og begejstret klappe Bellami og Lune Carlsen af scenen.

Endnu en uforglemmelig koncertaften på Sejergaardsskolen, som lover, at der også bliver Spil Dansk Aften i Tølløse næste år.

Fotos: Stanley With

Elevforeningens generalforsamling den 2. juni 2024

Årets generalforsamling blev afholdt på Svogerslev Kro i Roskilde.
En hyggelig gammel stråtekt kro fra det 17. århundrede.

Der var fremmødt 31 deltagere inkl. ledsagere til dagens arrangement.
Formand Bendt Ole Løike bød velkommen og åbnede generalforsamlingen. Klaus Lunøe blev valgt som dirigent og konstaterede at generalforsamlingen var rettidigt indkaldt i henhold til foreningens vedtægter. Bendt Ole fremlagde herefter bestyrelsens beretning, som generalforsamlingen efterfølgende godkendte.

Kransenedlæggelsen og julemødet vil i år foregå på skolen den 31. oktober, hvor vi mødes på skolen kl. 17.30 og nedlægger en krans på mindestenen for de to frøkner. Kl. 18.00 får vi lidt at spise for efterfølgende at overvære en koncert arrangeret af skolen. Se omtale i bladet.

Trine Borre gennemgik det reviderede regnskab. Regnskabet blev efterfølgende godkendt uden bemærkninger. Herefter blev der serveret en frokost i restauranten. Dagen sluttede sent på eftermiddagen efter en rigtig fin dag i selskab med tidligere skole- og klassekammerater.

Referat af generalforsamlingen d. 2. juni 2024

TMR

Ordinær generalforsamling søndag, den 2. juni 2024 kl. 12.00 på Svogerslev Kro, Svogerslev Hovedgade 45, 4000 Roskilde.

Referat af generalforsamling:

1. Valg af dirigent
Klaus Lunøe valgt
2. Bestyrelsens beretning
Formandens beretning godkendt
3. Forelæggelse af regnskab til godkendelse
Regnskab med underskud på 20.950 kr. godkendt
4. Indkomne forslag
Bestyrelsen indstillede Peter Tretow-Loof til æresmedlem.
Forslaget blev enstemmigt godkendt
5. Valg til bestyrelsen, samt valg af suppleanter
På valg er:
Bendt Ole Løike, R66 (villig til genvalg)
Trine Borre (villig til genvalg)
Klaus Lunøe, R64 (villig til genvalg)
Finn Helmer R67 (villig til genvalg)
Kirsten Sørensen, R67 (villig til genvalg)
Alle medlemmer på valg blev genvalgt
6. Valg af revisor og revisorsuppleant:
På valg er:
Flemming Jørgensen, R67
Grethe Rink, R65
Begge medlemmer på valg blev valgt
7. Fastsættelse af kontingent
Bestyrelsens forslag om uændret kontingent på 200 kr. blev godkendt
8. Eventuelt
Peter Tretow-Loof takkede for æresbevisningen og kom med et indlæg om foreningens fremtid.

KOMMENDE ARRANGEMENTER

Kransenedlæggelse og elevforeningens julearrangement den 30. oktober 2025

Igen i år står julearrangementet i musikkenes tegn.

Kransenedlæggelsen/julemødet vil som tidligere blive et arrangement sammen med skolen.

Mødet finder sted torsdag den 30. oktober på skolen.

Vi mødes kl. 17.45 og nedlægger en krans på frøknernes mindsten.

Kl. 18.00 går vi ned i hallen og får en sandwich og en sodavand og hygger os sammen.

Kl. 19.00 spiller The Formænd og

Kl. 19.45 spiller Jørgen Olsen, som er den ene af Brødrene Olsen

Bestyrelsen har købt 20 billetter til arrangementet, der fordeles efter "først til mølle" princippet. Interesserede kan henvende sig til Bendt Ole Løike på e-mail: bo.loike@gmail.com

MEDLEMSLISTEN

Vi bringer ikke medlemslisten i den elektroniske udgave af Kontakten, da vi som forening er underlagt "Databeskyttelsesforordningen".

Ønsker du en oversigt over medlemmerne af Elevforeningen, kan den rekvireres ved henvendelse til: Troels Hallig på e-mail: troels@hallig.dk eller på telefon: 2423 2658

OBS! Husk iøvrigt at meddele adresseændring til:

Elevforeningen

v/formand og Elevforeningens repræsentant i skolens bestyrelse

Bendt Ole Løike

Løvsangervej 44

4000 Roskilde

Tlf +45 2248 7862

bo.loike@gmail.com

Troels Hallig

PERSONALIA

Nye medlemmer:

Marianne Bendixen, R66

Bo Lauritzen

Dødsfald:

Peter Tretow-Loof R67

Dirch Steen R68

**Advokatfirmaet
Lunøe I Schack Petersen
Ny Adelgade 5, 1. - 1104 København K
Tlf. 7020 8031**

In Memoriam - Peter Tretow-Loof, R67

Peter Tretow-Loof døde den 25. januar 2025 efter længere tids sygdom. Peter blev født den 3. maj 1949.

Peter og jeg gik i klasse sammen og forlod skolen sammen i 1967. Allerede i 70'erne blev Peter en meget betydelig del af elevforeningen. Det kulminerede i 2008, hvor han blev formand. Peter har om nogen været den drivende kraft i Elevforeningen de seneste 15 år. Han har bl.a. involveret sig i følgende:

En relancering af foreningens blad Kontakten. Ca. 30 udgivelser er det blevet til, hvor Peter har sat dit fingeraftryk på hvert eneste af dem. Mange af Peters historier er endda blevet bragt i de lokale nyhedsmedier.

Samtidig blev der indgået en aftale og et samarbejde med Superavisen om tegning af annoncer. Det var nye tider og en periode, hvor vi havde overskud på bladet til gavn for foreningen. Foreningens generalforsamling og julemødet. Det var tidligere noget af en tilfældighed, hvor og hvordan det blev afholdt.

Det er således for en stor del af Peters fortjeneste, at de to årlige arrangementer, generalforsamlingen og julemødet, skulle afholdes med en vis stil. Ikke ekstravagant, men ordentligt og med respekt for medlemmernes penge.

I forbindelse med afholdelse af vores generalforsamling har vi over tid haft nogle fine arrangementer i Zoologisk Have på Hotel Frederiksdal med efterfølgende tur med bådfarten på Furesø blot for at nævne et par af dem. Arrangementer Peter havde sin store andel i.

Det har i mange år været et meget stort ønske for skolen at få et koncertflygel. Det var en af Peters største bedrifter, da han fik overtalte Høyer Hessel Dahl Fonden til at forære skolen et koncertflygel. Det skete i september 2016. Det var flot.

Peter har gennem en lang årrække været dirigent ved skolens generalforsamlinger. Et forhold, der bl.a. var med til at styrke samarbejdet med skolen.

En anden opgave Peter kastede sig over, var at arrangere Elevforeningens 75-års jubilæum, som blev afholdt den 27. maj 2018. Alle sejl var sat til. Lige fra kransenedlæggelse ved frøkernes mindesten, til en festmiddag med fremragende vine og mad, til en flot festtale og musik og dans. Et rigtig flot arrangement.

Yderligere kan det nævnes, at Peter var drivkraften, da vi fik etableret et formelt samarbejde og en aftale med Tølløse Lokalarkiv om opbevaring af diverse materiale fra Elevforeningens godt 80-årige historie.

Man kunne blive ved, for Peter brændte for Elevforeningen. Peter nåede også at blive æresmedlem af Elevforeningen.

En god ven og en rigtig god kammerat er gået bort. Han vil blive savnet.

Peter blev begravet den 31. januar 2025 fra Jægersborg Kirke, Gentofte, hvor vi fik taget en værdig afsked med Peter. Meget stemningsfuldt og med en flot tale om Peters gøren og laden gennem årene.

Efterfølgende blev der holdt en mindesammenkomst på Skovshoved Havn med deltagelse af flere fra skoletiden. Peter efterlader sig hustruen Lis, to sønner Anders og Christian samt et barnebarn.

Æret være Peters minde.
Troels Hallig

Mindeord om Dirch Steen, R66

Af Flemming Jørgensen R66

Vores gamle skolekammerat Dirch Steen (tidligere Bertram) er stille sovet ind den 1. juli 2024 i eget hjem i Frederikssund. Dirch blev 73 år.

Dirch gik på Sejergårdsskolen i 2 omgange fra 1962-63, og kom så tilbage til skolen i 1964, hvor Dirch afsluttede sin skolegang i 1966.

Dirch var en meget aktiv erhvervsmand med blandt andet eget diskotek og bilværksted i Roskilde. Hans store interesser var elektronik og herunder især indenfor biler og mekanik. Han medvirkede også som skuespiller i DR's julekalenderserie om nissen Pyrus, hvor han spillede Tornerose konge.

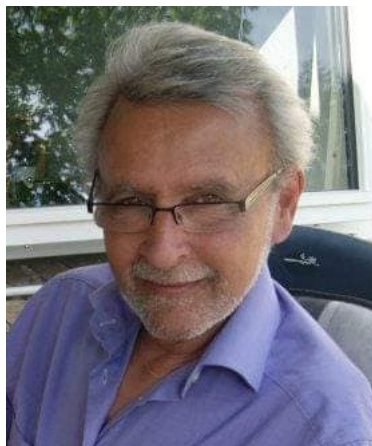
Efter skolegang mødte jeg igen Dirch i vores unge år på handelshøjskolen, og derfra fulgte vi ad i mange år fremover.

Dirch har været gift flere gange og efterlader sig sin nuværende hustru, Jette ,3 børn og flere børnebørn.

Dirch og jeg var i mange år tæt forbundne, at min hustru Hanne og jeg blev faddere til hans dengang 2 børn, der i øvrigt blev døbt af en af skolens tidligere lærere, pastor Poul Vedel i Ågerup Kirke.

Dirch var præget af sygdom de senere år, og han tilbragte til sidst tiden i kørestol. Min hustru og jeg deltog i bisættelsen fra Østre Kirkegårds Kapel med nærmeste familie og venner.

Æret være Dirchs minde.
Flemming Jørgensen R66

**Indbydelse til ordinær generalforsamling med efterfølgende frokost
søndag, den 25. maj 2025 kl. 12.00 på Svogerslev Kro, Svogerslev
Hovedgade 45, 4000 Roskilde**

Frokosten er gratis, dog ikke alle drikkevarer. Ægtefælle/ledsager er velkomne.

DAGSORDEN til generalforsamling:

1. Valg af dirigent
2. Bestyrelsens beretning
3. Forelæggelse af regnskab til godkendelse
4. Indkomne forslag
5. Valg til bestyrelsen, samt valg af suppleanter
På valg er:
Troels Hallig, R67 (villig til genvalg)
Anne Voigt, R67 (villig til genvalg)
Kirsten Sørensen, R67 (villig til genvalg)
6. Valg af revisor og revisorsuppleant:
På valg er:
Flemming Jørgensen, R67
Grethe Rink, R65
7. Fastsættelse af kontingent
8. Eventuelt

Forslag der ønskes behandlet på generalforsamlingen skal være formanden i hænde 14 dage før generalforsamlingen, hvilket vil sige senest 11.05.2025.

Foreningens reviderede regnskab udleveres og kommenteres på generalforsamlingen.

Tilmelding senest mandag den 15. maj 2025 til:

Bendt Ole Løike 2248 7862, e-mail: bo.loike@gmail.com eller

Troels Hallig 2423 2658, e-mail: troels@hallig.dk

Med venlig hilsen
Bestyrelsen

ELEVFORENINGEN TMR

v/formand og Elevforeningens
repræsentant i skolens bestyrelse

Bendt Ole Løike

Løvsangervej 44

4000 Roskilde

Telefon +45 2248 7862

bo.loike@gmail.com

E-mail: info@tmr-elevforeningen.dk

www.tmr-elevforeningen.dk